

<p>Százados úr, sejehaj, százados úr ha felül a lovára, visszatekint, sejehaj, visszatekint az elfáradt bakákra. Ugye, fiúk szép élet a katonaélet, csak az a baj, sejehaj, csak az a baj, hogy nehéz a viselet.</p> <p>Diófából, sejehaj, diófából nem csinálnak koporsót, A bakának, sejehaj, a bakának nem írnak búcsúztatót. Ágyúgolyó lesz annak a búcsúztatója, Barna kislány, sejehaj, barna kislány lesz a megsíratója.</p> <p>-----</p> <p>Gábor Áron rézágyúja fel van virágozva. Indulnak már a tüzérek messze a határba. Nehéz a rézágyú, felszántja a hegyet, völgyet, Édes rózsám, a hazáért el kell válnom tőled</p> <p>-----</p> <p>Jártunk lent a kéklő Duna partján. Hóvirágot szedtünk ketten ott. Ezüst felhők mögé bújt a vén Hold Százegernyi csillag ragyogott.</p> <p>Ezüstös holdsugár Holdsugaras éjen át Jaj de fáj ó, jaj de fáj A szívem egy kislány után! X2</p> <p>Úgy szerettem volna átölelni Fülébe súgni azt, hogy szeretem De ő elment és itthagytott engem Nem törődött többé már velem</p> <p>Ezüstös holdas éj Leszek-e még boldog én? Lesz-e még ő lesz-e még Ez a kislány az enyém?</p> <p>-----</p> <p>Föl föl vitézek a csatára A Szent Szabadság oltalmára Édes hazánkért hősi vérünk Ontjuk hullajtjuk nagy bátran míg élünk</p> <p>Föl föl látjátok lobogómat Indulj utánam robogó had Zeng dörg az ágyú csattog a kard Ez lelkesíti csatára a magyart</p> <p>-----</p> <p>Jól van dolga a mostani huszárnak, Nem kell szénát kaszáljon a lovának, Mert a széna porcióba van kötve, van kötve, de van kötve, Gyere, rózsám tedd a lovam elébe.</p> <p>Édesanyám, ki a huszár, ha én nem? Ki nyergeli föl a lovat, ha én nem? Fölnyergelem aranyszörű lovamat, lovamat, de lovamat, Lerúgatom véle a csillagokat.</p>	<p>Szél viszi messze a fellegeket, Felettünk lángol az ég! Nyújtsd ide édes a kis kezedet, Ki tudja, látlak-e még?</p> <p> :Ki tudja, ölel-e még a két karom? Kit tudja, csókol-e a szád galambom, Ki tudja, melyik éjjel, melyik hajnalán, Indul a század tovább!: </p> <p>Bármerre járok, a csillagos ég, Nevetve tekint le rám. Bárhová fordul a kormánykerék, Mindig csakTe nézel rám!</p> <p> :Járhatok úton vagy hegy tetején, Süvölthet szél, zivatar galambom, Te vagy a szívemben örök remény, Te hozzád száll ez a dall!: </p> <p>-----</p> <p>Ugye gondolsz néha rám? Csillagfényes éjszakán, Mikor nyugszik minden szépen, csendesen, Csak a honvéd nem pihen. Ugye hallod angyalom? (Nem nagyon.) Hozzád száll a sóhajom, Messzi, távoli széllel néked üzenem, Te leszel a kedvesem. Messzi, távoli széllel néked üzenem, Te leszel a kedvesem. Várlak vissza, várlak én, Két karomba zárlak én. Tudom visszajössz egy nyári szépnapon, Visszavár a két karom. Hideg téli éjszakán, A katona készen áll, Védi ezt a drága, szép magyar hazát, Sokegernyi vészen át. Védi ezt a drága, szép magyar hazát, Sokegernyi vészen át.</p> <p>-----</p> <p>A jó lovas katonának de jól vagyon dolga, Eszik-iszik a sátorban, semmire sincs gondja, Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet, Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.</p> <p>Paripáját megforgatja, úgy megyen dolgára, Csillog-villog a mezőben virágszál módjára, Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet, Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.</p>
--	---